

Hirdetési díjak

Hatszor haszombóztó gármond sor vagy annak tere 6 kr.
Élyegyid minden hirdetés után 30 kr. Nagyból és gyakoriból
hirdetéseknél külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket felvesznek:

Bécsben: Ouyelik Alajos Stadt Stubenbastei Nr. 2. (Eck-
haus den Wollzeile 36.) Haasenstein et Vogler (Wallfisch-
gasse 10.) Rud. Mosse Publicistische Bureau Budapest
Haasenstein et Vogler hirdetés köv. irodája. Weiss mő
hirdetéseket felvételi irod. Bécsben Wollzeile 18. és Budapest
szervizát 5. sz.

Nyitleri cikkek
gármond sora után 25 kr. fizetendő.

Kiadó-hivatal:
dése, hová az előfizetések és hirdetések küldendők.

Kiadó-hivatal:
Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések küldendők.

likus ügy híve. — Welche belügyminiszter egy másután prefekt volt Lyonban, Lilleben és Nancyban. Erőlyes burokrata s a bonapartismushoz hajlik. — Banneville marquis, volt bécsi nagykövet s most külügyminiszter; ő képviselte Franciaországot a vatikáni zsinaton azon utasítással, hogy nagy fényt fejtessen ki. A császárság bukása után a kiadott pénzt nem tudta visszakapni s így vagyoni viszonyaiban nagy zavar állott be. — Duffrenl pénzügyminiszter a múlt évig tisztviselő volt a pénzügyminiszteriumban. 1876-ban képviselő lett, de legközelebb mint hivatalos jelölt megbukott. — Ozenna kereskedelmi miniszter ismertebb egyéniség, mert ő kötötte Franciaországot összes kereskedelmi szerződésait; szaktökéntelnynek tartatik. — Le Pelletier az igazságügyről a párisi törvényszék tagja volt. — Grueff közmunka és Roussin tábornok tengerészetügyi miniszterek eddig szintén igen csekély szerepet játszottak.

A HÁBORU.

Az oroszok az erzerumi kormányzóságban nyakra-főre letnek az orosz közigazgatás meghonosításával. Az a céljuk, hogy, mint Bulgáriában is akarják, a hatalmakat egy bevégzett tény elé állítsák. Legtöbb kifogása van ez ellen természetesen Angliának s ha a jelek nem csanak, Anglia nem is fog hosszasan tétlenül maradni.

Törökország készülődése.

Törökország hatalmasan fegyverkezik, a mi épen nem mutat arra, mintha a porta csak legtavolabbról is hajlandó volna megadni magát a muszka békefeltevések előtt. A török hadügyminiszterium elrendelte 14 ezer lónak a tűzserg és lovasság számára beszerzését: a tartományi kormányzók táviratilag utasítottak, hogy az 1878 és 1879-ki korosztályok besorozásáról (150,000 ember) szóló császári iradót haladéktalanul hajtassák végre: Bagdad, Diarbekir és Aleppo-ból 80.000 főnyi török sereg utban van. Örményország felé, hogy az oroszok összeköttetését Kars és Erzerum között elvágják. Cserkesz Ibrahim pasa Kossovóban szintén sereget alakít; a portán azt hiszik, hogy rövid időn ismét 250,000 török katona lesz talpon: ebből kap Mukhtar pasa 100,000-et, az európai harczter pedig 150,000 embert.

Az oroszok terve.

Az oroszoknak a egy igen kuriózus tervről tesznek jelentést Londonból a „P. L.”-nak. E szerint Mihály nagyherceg vezérkara azt a hanibali tervet forralta ki, hogy ott hagyva Erzerumot oldalvást, egyenesen előre fog nyomulni az orosz sereg Kis Ázsiában s egyszerre csak ott terem Konstantinápolyval szemben az ázsiai parton. Persze ez könnyebb dolog volna, mint ott hiábán szövegetni az időt és munitiót Erzerum alatt: csakhogy Angliának egy hozzászólása van s ezért hinni lehet, hogy az ázsiai muszka generálisok agyában megfogalmazott ugyan e terv, de hogy végre is hajtsák, az iránt alapos kéteyek vannak.

Táviratok.

Konstantinápoly, nov. 24. Mehemed Ali pasa Orchaniebe érkezéséből következtetni lehet, hogy Plevnánál nagy actio készül. — Riza pasa senator meghalt.

Belgrád, nov. 24. (D. Z.) A rodnoki I. II. osztályu dandárok ma elindultak a határ felé.

Ily halálos csapásokat szenvedett nyugat felől a byzancei császárság. És keletről nem csekélyebb veszélyek fenyegették. Kis-Ázsiában már megfeszítették volt magokat a törökök, kiket majd egyik, majd másik byzancei párt és trónkövetelő hívott segítségül. Ez Byzánzia bukására kellett, hogy vezessen. A törökök ily expedíciók alatt megtanultak az utat Európába s azt nemsokára föl is használták. 1358-ban egy éjjel Orchan egy kis, de hős csapat élén átkelt a Hellesponton, bevett a Tzampe (most Dzsennik) tengerparti erődöt, mintegy két óra távolságra Gallipolittól. Itt vetették meg a törökök először lábait a Európában s többé mai napig senki sem vala képes őket Ázsiába visszaszorítani. A következő évben Gallipoli, Byzance kulesa, Trapezunt és Kaffa a törökök hatalmába került, mely rövid idő alatt egész a Maricza partjáig terjedt.

Dusan halála után Szerbiában nagy villongások törtek ki. A számos tartományból álló ország kormányzói és despotái egymással viszálykodtak és törekedtek a főhatalom után. Bulgária sem dicsőíthetett kedvező viszonyokkal. A Duna-torkolattól s tengeremlék hosszabban Várnáig Dobrotits tette magát függetlenné s e tartomány most is az ő nevével nevezetik Dobrudzsának. Az egyháztól kivette a tirnovai patriarcha alól s a konstantinápolyi alá rendelte. János Sándor bolgár uralkodó két nagyobb fia meghalván, országa többi részét két kisebb fia között osztotta föl: János Sracimir (ki az oláh vajda leányától: Theodorától született), kapta Viddint s a hozzá tartozó provinciát, III. János Sismán (ki János Sándor második nejétől, egy bűbájós szépségű zsidónőtől született, ki megkeresztelkedett, szintén Theodora nevet kapott az első feleség emlékére, kit férje kolostorba záratott), kapta Tirnovát a dunai Bulgária centrumával. Így hát Bulgária három részre szakadt. (Foly. köv.)

A belgrádi tűzserg ma, a szekeres vonat holnap mozgósítatik. Hír szerint Oroszország kijelentette, hogy Szerbia annyi török területet kap, a mennyit tényleg elfoglal.

A válság Franciaországban.

Versailles, nov. 24. A senatus elhatározta, hogy a szavazás előtt meghallgatja a kormány nyilatkozatait. A miniszterelnök a következő nyilatkozatot mondja:

„A két kamarában folyt legutóbbi viták következtében a köztársaság elnöke a kormányt oly férfiakra bizza, kiknek programjuk a politikai küzdelemnél maradt. Mi hiven követni fogjuk az ország törvényeit, és az elnöknek megadjuk a fölünk kért támogatást; Franciaországnak az igazgatás hosszú korszaka után nyugalomra van szüksége; ez évben felelté fontos a kereskedelmi forgalom megkönnyítése, hogy az 1878-ik évről előkészítették a kiállítás. Mi el fogunk követni minden erőfeszítést, hogy jó ügykezelést eszközöljünk, a mi legparancsolóbb kötelességünk és legbathatosabb eszköz a közhatalmak közti egyetértés helyreállítására. Mi a bennünket vezető köztársasági alkotmányt tisztelni fogjuk és tiszteletet fogunk neki szerezni: az alkotmány sértetlenül fog utódaink kezébe átmenni, mihelyt az elnök a pillanatot megérkezettnek látandja a hatalmat a parlamentből vett miniszterekre bízni; de addig lehetőleg iparkodni fogunk a rendet és békét előidézni. Az elnök azt kívánja önkéntől, segítsenek nekünk a megnagyatolás művében, számít az önköz hazafiságra. (Tetszés jóból; a baloldal csendes.)

A senatus ezután megválasztotta az elmozdithatlan senatort.

A kamarában felolvasottak a cabinet ugyane nyilatkozata.

Marcere interpellál a cabinetalakítás tárgyában.

A belügyminiszter kijelenti: A kormány a kamara rendelkezésére áll, de az interpellációt szabatosabban óhajtja szövegeztetni és indítványozza, hogy az hétón tárgyalassék.

A kamara elveti az indítványt és elhatározza, hogy az interpellációt azonnal tárgyalja.

Marcere kijelenti, hogy a miniszterek nem képviselnek parlamenti pártot, csak személyes hatalmat: egyetlen eszköz az ország megnyugtatóására a visszatérés a parlamenti joghoz; kérve kéri a minisztereket, hogy az elnöknek mondják el a valót és óvják meg az országot új válságtól.

Welche miniszter kifejti, hogy az elnök alkotmányos joga parlamenten kívüli miniszteriumot alakítani: ő nem védi a korábbi miniszteriumot; megnyugtatót és kibékülést akar, mely feladatát teljesíteni fogja; ő nem hogy senkinek háborút; ő a törvény szolgálja: csak a becsületesség és hazaszeretet fogja vezetni.

Szólt még Floquet, mire Ferry a következő napirendet terjeszti elő:

„Tekintve, hogy a november 23-diki miniszterium, összeállítását és szervezését illetőleg, megtagadása a nemzet jogainak és a parlamenti jogoknak és a válságot, mely május 16-ika óta nehezedik az ügyekre, csak megrozabbithatja, a kamara kijelenti, hogy a miniszteriummal nem léphet semmi viszonyba és a napirendre tér.

Baragnon az egyszerű napirendre térést javasolja.

Szavazáskor az egyszerű napirend elvetett és a Ferry által indítványozott fentebbi napirend fogadtatott el 325 szavazattal 208 ellenében.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház november 23-iki ülésében Nyáry Jenő br., a főrendiház jegyzője, áthozza a főrendiház jegyzőkönyvi kivonatát a megyei mérnöki állomásokról megszűntetéséről, a megyék 1878. költségéről, s a rente-kölcsön adómentességéről szóló javaslat változatlan elfogadásáról.

A javaslatok szentesítés alá foguak terjesztetni.

Elfogadtatik ezután a ház november havi költségvetése, s az elnökség megbízik az abban foglalt költségek utalványozásával.

Következik a büntető javaslat tárgyalásának folytatása.

Helfy Ignác: Nem osztom az azon nézetben, mintha a büntető javaslatához csak a jogászok szólhatnának: ellenkezőleg ezek elfoglalt leginkább a kérdések körül. Az sem áll, mintha ők és társai minden törvényt megakadályozni akarnának; azzal, hogy egy szerintük rossz törvényre nem akarnak szavazni, nem azt tanúsítják, hogy általán törvény hozásának ellenségei. Komjáthy javaslatára szavaz. (Helyeslés balról.)

Papp Sándor elfogadja a javaslatot megcáfolását látja ebben az a ház meddsége ellen felhozott vádaknak.

Simonyi Ernő nem fogadja el a javaslatot s Komjáthy indítványára szavaz.

Kajuch József elismerését fejezi egy magamint pártja nevében az igazságügyminiszter s mindazok iránt, kik részesek voltak a javaslatlétesítésében s elfogadja a javaslatot.

Emmer Kornél az eljárás be nem terjesztésében semmi okot sem lát arra, hogy a jelen javaslat le ne tárgyalassék s el ne fogadtassék, azért a javaslatot elfogadja.

Ezután Csemegi államtitkár beszélt. Beszéde egy tartalmára, mint alakjára nézve kimagasló a többiek közül, Minden részében, még ott is, hol polemizáló természetűt birt, tudományos objectivitással világította meg a fölvetett kérdéseket, a nélkül, hogy doctrinair száraz lett volna.

Erre, szözlásra többen nem levén följegyezve, elnök felteszi a kérdést.

A ház nagy többsége elfogadja a javaslatot, s ezzel az ülés véget ért.

A képviselőház nov. 24-iki ülésében megkezdte a büntető-törvénykönyv részletes tárgyalását. Minden nagyobb fennakadás nélkül folyt a tárgyalás egész a 20. §-ig. A közjogi vita, a büntető-törvénykönyv territoriuma és honosság kérdése körül csak futólagos volt. Pauler előadó felvilágosítása által a ház teljesen megnyugtatra változatlanul fogadta el a javaslatot illető pontjait.

A 20. §-nál, mely a büntetés neimeiről szól, élénkebb vita támadt a halálbüntetés kérdése felett, Teleszki, Mandel és P. Szatmári Károly a halálbüntetés ellenszólaltak fel, Pauler Tivadar előadó ellenben nagy hatású beszédet tartott a halálbüntetés mellett.

Ez adatokban, érvekben gazdag, nagy szónoklatis beccsel bíró beszéd után a ház a halálbüntetést nagy többséggel megszavazta. Az ülés végén kérvényeket tárgyalt a ház és Helfy interpellálta keleti kérdésben. Interpellációját a következő:

A magyar nemzet elejétől fogva párt és osztálykülönbség nélkül hangos kifejezést adott azon mály aggodalmaknak, a melyeket a folyamatban levő orosz-török háborúból hazánkra épűgy, mint Ausztriára háromolható veszélyek iránt táplál s ismételve felhívá a kormányt, hogy e veszélyek elhárítására használja fel egész befolyását, az állam hatalmának egész súlyát, felajánlván e célból egy pénz-, mint vérbeli áldozat készségét.

Lehetetlen, hogy a keleti harcztéren beállott legújabb fordulat a nemzetnek az aggodalmait teljességgel ne fokozza.

Kars eleste urává teszi az orosz a török birodalom azon részének, mely életrejeének legfőbb forrását képezi. Plevna veszélyeztetett helyzete korrász Szerbia folytonos készülődése és fenyegetései és a montenegrói előnyomulása által, valószínűvé teszi, hogy a birodalom azon része is, mely hazánk határaihoz oly közel esik, a hős védelem dacára orosz hatalom, vagy legalább orosz befolyás alá kerül.

A dolgok ilyen állásával szemben kérdem a t. miniszterelnök úrtól:

1. Nem látja-e még most sem elérkezettnek az időt arra, hogy a monarchia kilépve addigi tértelenségéből, egy nagyhatalmi állásához illő és a helyzet által sürgetőleg parancsolt actióval korlátot vessen az orosz uralom féktelen terjeszkedési vágyának?

2. Ha ilyenmód actiót bármi okból helyesnek nem talál: nem látja-e elérkezettnek az időt legalább arra, hogy a monarchia közvetítőleg lépjen a hadakozó felek közé, véget vetendő az új háborúnak, mely végeredményében első sorban hazánkat és Ausztriát, második sorban az európai egyensúlyt veszélyeztetné?

3. Ha pedig a t. kormány sem actiót, sem közvetítést helyén levőnek nem talál, kérdem, hajlandó-e a t. miniszterelnök ur a nemzet folyton növekedő aggodalmainak eloszlatása céljából tudomásra hozni a képviselőháznak: mily állást foglal el külügyi kormányzatunk a keleti ügyek legújabb alakulásai s az azokból reánk háromolható, folyton fenyegetőbbé váló veszélyekkel szemben? Ezzel az ülés véget ért.

BUKURESTI SZEMLE.

Annyi emberölést, gyilkosságot, rablást, fosztogatást regisztrálnak a romániai lapok, hogy ha azokat oly hiven reprodukálna a brassói Gazette, mint az önként előfordulókat, akár egyebet se közöljen egy egész numerusában. Nő, de azok a frati románoknál történnek, s így okos dolog tőle elhallgatni. Mi is csak jászért emlíjük meg, hogy az oktanuln kezdett támadó háboru e kikerülhetlen fattyuhajlására rámutassunk. Sok közből a birtokos és hasonlóból családok kénytelenek voltak a rablók elől a városokba menekülni, ott hagyván gazdaságaikat a cselédek és rablók számára. Kérlek elget a miniszteriumot, hogy segítsen rajtuk, de annak most egyéb dolga van, vereti a törököket Rahovánál, Plevnánál (?) s emiatt itt roppant nagy a lelkesedés. . . E lelkesedés (?) közepette szőlal fel „Independencia Romana“, melynek minden szava viszhangra kellene hogy találjon a komoly hazafiak kebelében. A Florescu által teremtet román hadsereg megtette kötelességét, de hova jutottunk? s hova vezet a coalitioale monstre ministerium? A párisi szerződést szétépte s midőn e véres száju emberek egykor még I. Károlyt is porosz kémnek kiáltották ki, ma hova jutottunk? Ne beszéljete az európai congressusról, mert Európa nem fogja eltűrni sem azt, hogy feldarabolassunk, sem azt, hogy a Dunán túl uralkodjunk. A párisi szerződés eltörése, előbb megsemmisültséinket fogná okozni s aztán aprés nous le deluge! . . . Tudjuk, hogy mivel tartozunk Oroszországnak. Hálánk örök. Azonban midőn a hazáról van szó, vége az érzelmi politikának: Tudják ezt Bismarck és Gorcsakoff, de mi is. A germanismus minket fenye-

gethet, a szlavismus megfojthat és csak Ausztria menthet meg. Numai Austria ne pote solva. El lehetünk készülv, hogy a közelebbi összeütlend országgyűlés és senatus olyan események színtere leend, melyről helyesen jegyzi meg idézett lap, hogy november 15-ike t. i. ő szerint, történelmi adatul fog szolgálni, va fi ő data historica. Csak ne feledjék a képviselők, hogy Cogalniceano a ministeriumban van s hogy ő a hadsereg pár zászlóaljával ugy szétkergette a domnilor senatori si deputati atyafiakat, mint 1864-ben tette, ha az ő nótájára nem táncolnak.

Szó sincs róla, hogy viharos országgyűlés és senatusnak nézünk elibe s nem adunk hitelt azoknak, kik azzal hitegetik a közönséget, hogy a fehér és vöröspárt közötti küzdelem csupa plátói szerelmeskedés. Kerülhet a támadó háboru még I. Károlynak trónjába is, ha a kozák barátságna egyszerű vége lesz.

„Bárminő eredménye lesz is e háborúnak, melyet a kormány a nemzet nevében kezdett, mi mindig azt fogjuk állítani, hogy a nemzet ezt nem akarta. Kinyilatkoztatjuk ezt főleg Európa színe előtt, melynek ez alkalommal is tudnia kell, hogy Romania nem változtatta meg hagyományos politikáját. Azonban a kormány okosabbnak találta ezt a politikát mellőzni és kalandos politikába kezdeni, a mely ugy látszik mocsáros politika — mocsirosa — fog lenni, ha igaz, hogy Bessarabia helyett a Dobrudzsát fogjuk kapni, mely valóban mocsáros is, mint a Timpu helyesen megjegyzi. Legyen bármi eredménye a kormány külpolitikájának, maradjon egyszerűen kalandosavagy mocsáros, mi szerencsét kívánunk e hazának, melyet akkora merészseggel és tudatlansággal löktek a bizonytalanság karjaiba. Akár meddig folytathatnám ezt a hangot, de ez is elég s még egyszer mondom: „Ilyen országgyűlést még nem látott Bukarestben a Dealu Metropolei, milyen a legközelebbi leend.

A fegyvervásárlásra még mindig repülnek a felhívások, adakozásra híván a kicsavart natiot, de méltán kérdezik a fehérak: „Ki kezeli ezt a pénzt? Egy milliónál több iratott alá, hova lett ez a pénz? Ki ellenőrzi, hogy csak is a kitűzött célra fordittassék?

A dolog oda lyukad ki, hogy szeretnék a számadást is látni. Na, majd lesz az is, de most csak adakozni kell nyakra főre, mert van honnan. Kell is bizony sok pénz; néha pedig sok bunda, sok barrique és sok mamaliga liszt, és sok minden kell Bulgáriába. Hát bele estünk s benne vagyunk; szabadulnánk, de nem tudunk. Ajánljuk e népdalt a Ghimpele élelzap figyelmébe, amint Gorcsakoff ölegeti Bretiano kedvesét . . . De semmi; van még, „Stava Romaniei“ még Csernat számára is, a ki elpáholhatta Grivica alatt katonáit s a ki csillagot kap, a helyett, hogy egyszerűen főbe lötték volna, mint olyat, ki előjárói híre tudta nélkül üzte katonáit a török erőd elibe mérszárszékre. Vigasztalják magukat a románok szép példabeszédekkel:

„Sehol ugy mint nálunk.“

Az erdélyi legió ügyében.

a kir. curia, mint legfőbb ítélőszék által hozott, s annak idejében általunk közölt ítélet indokolása következőleg hangzik:

Kétségtelen ugyan, hogy a f. év szept. havában tetemes mennyiségű hadiszer szállítmányok csempészettek be Bécsből Magyarország keleti határszéle s ott különböző indóházaknál le is foglaltattak, de hogy mi volt légyen e csempészetnek valódi célja, az a befejezett előnyomozat eredménye egyáltalán ki nem derítette.

Mert azon feltéves, hogy mivel a szállítmányok a gyanusítottak egy részének nevére valának címezve, — továbbá, mivel a szállítmányok között nagyobb mennyiségű török „fezek“ is találtak — s végre: mivel Sándor Ferencz, Hógyai Áron és Barna Mózes állítása szerint őket Bozsi György a törökök érdekében az oroszok elleni működésre, illetőleg önkényes hadi szolgálatra hívta fel, — eme hadiszerek a törököknek Oroszország ellen leendő segélynyújtás céljából csempészettek az oláh határszéle, — mint pusztá következtetés, a jelen esetben annál kevésbé szolgáltat bírói meggyőződésre törvényszerű alapot, mivel az illető gyanusítottak határozott tagadásával szemben a vizsgálat során nem merültek fel adatok, melyek bíróság elfogadhatóvá tennék azon vélelmet, miszerint ama szállítmányok becsempészésénél az ő beleegyezésük vagy legalább tudtukkal használtatott fel nevük, s hogy valamint ők, ugy azon gyanusítottak is, kik néhány lánának tovább szállítását akár közvetve, akár közvetlenül eszközölték, azok tartalmáról tudomással bírnak légyen, mert a mint a csempészek Balázs Lajos és Nagy Ezékiás nevét használták fel, épen ugy címezheték a szállítmányokat a többi gyanusítottak nevére is.

Azon körülmény pedig, hogy a lefoglalt szállítmányok közt török fezek is találtak, épen ugy nem nyújt egy állítólag Oroszország ellen irányzott merénylet tényálladékaának megállapítására törvényszerű alapot, — mint nem nyujtana egy Törökország elleni azon körülmény, ha esetleg a török fezek helyett orosz vagy oláh hadi fővegek találtak volna, mert a szállítmány tulajdonjének észszerűleg a földfedezetés eshetőségére is kellelvén gondolnia, egyáltalán nem

valószínűtlen, hogy a török fezek merő óvatosságból oly számítással helyeztették a szállítmányok közé, miszerint azok által a hadi szerek valódi célja elpalástoltatván, a gyannu töves irányba vezettessék.

Végre a hadi szerek valódi céljának fölismerhetésére nézve legkevesebb tájékozásul szolgál Bozsi György állítólagos toborzása, vagyis a neki terhül rótt cselekmény, a mely hogy valódi értéken lehetessen megítélhető, mindenekelőtt ezen ember társadalmi állása, műveltségi foka s tétlenek rugója: szóval erkölcsi egyénisége veendő figyelembe.

A vizsgálatból ugyanis az derül ki, hogy Cseh Zsigmond tanu többször és többek előtt Bozsi Györggyel, mint ismeretes balpárti korréssel ingerkedve, tréfából mondotta, hogy Bozsi György önkényeseket állít a törökök számára; de épen mivel erre való embernek öt nem tartotta, tréfából és gúnyból mondogatta, s mintán ezt mások is beszélték a városban, egy napon azzal állit be hozzá Sándor Ferencz, hogy írja be őt az önkénytesek közé, ha van rá fel-sőbb engedély. Mire Bozsi a róla gúnyból elterjedt birt ugy látszik most már komoly való-nak tartva s magát nagy dologra hivatott és kiválasztott embernek képzelvén, a helyett hogy az igazat bevallva Sándor Ferenczet tévedése iránt fölvilágosította volna, — az ily fajta emberek egygyűségével együtt járó fontoskodási viselkedéstől elkapatva, fölírta nevét, azon biztatással bocsátotta el, hogy ha majd megjön a várt toborzási engedély a kormánytól, értesíteni fogja, sőt hogy nevezetes emberül tűnjék föl a fiatal legény előtt, ezt rögtön kinevezet örmesternek, megbízván őt, hogy addig is, míg a felsőbb engedély megérkezik, társakat gyűjteni igyekezzék, mire aztán Sándor Ferencz még néhány legényt jegyzékbe is vett.

Ezen tényállás szerint Bozsi Györgynek az róható fel, hogy hűsága nagyobb levén lelki erejével, mint annyi bátorasága, miszerint beval-lotta volna, hogy a felőle elterjedt hír csak költemény, s hogy semmiféle toborzásra megbízást nem kapott, de nem is vár; — s hogy nem is volt, azt, e részben tagadásán kívül azon körülmény is igazolja, miszerint a Sándor Ferencz által italta elköltött 2 forint se volt képes meg-téríteni.

Mindezeknél fogva Bozsi György cselekménye komolyan vehető nem lévén, épen oly kevés-sé deriti föl a csempészett szerek valódi célját, mint a mennyire nem tekinthető egyáltalán terbelőnek a többi gyanusítottakra nézve sem, kik a toborzással különben sincsenek gyanusítva.

Tekintve tehát, hogy a vádlottak azzal, mintha Magyarországon a közönséget bármi módon háborítani megkísérlették vagy kísérteni szám-dékoztak volna, nem is gyanusítottak, a fent elő-adottak szerint pedig vádlottak oly tény előke-vetésével, mely miatt ellenük a btk. 66. §-a, illelve a bpts. 151. §-ának c) pontja alkalmazható s előleges letartásuk indokolható lenne, nem is gyanusíthatók; de különben is a tanak valamennyien kihallgatva s az előnyomozat befejeze lévén, a további vizsgálat meghúztatásától sem tarthatni.

Annál fogva a marosvásárhelyi magy. kir. ítélő tábla által hozott végzés nem felebbezett részének érintetlenül, felebbezett részének pedig, az ott fölhozott indokokból helybehagyásával, egyebek-ben mind a két alsó bíróság végzése megváltoztatandó s az előleges letartóztatás megszüntetésével az összes letartóztatottaknak azonnali szabad-lábra helyezése elrendelendő volt.

Kelt Budapesten, 1877. évi nov. 20. (Kiadta nov. 21.) Bonis Samu, m. k. (Aláírva.) Osztrovszky József, m. k.

Jogi rovat.

Képviselő választási döntvények.

A választási összeírásokra vonatkozó felebbezések felülvizsgálatára kirendelt curiai bíróság Majláth György elnöke alatt november 17-dikén ismét tartott ülést. Közülük folytatódj jelentősebb döntvényeit, egy a mint azok a „Törvényeségi Csarnok“ utóbbi számában megjelentek:

4. A felebbezéshez csatolt adófelügyelői, vagy pénzügyigazgatósági kimutatással igazoltatván, mikép az állandó illetmény ezimén kitűnt állam-adó 700 frtot meghaladó évi illetmény után fizetetik, — a választói névjegyzékbe való felvétel elrendelendő. (167. 169. 172. szám alatt.)

5. A felebbezés melletti adókönnyveskével bizonyittatván, mikép a lefolyt évi hátralék f. év april 15-ig lefizettetett, a választói felvételnek helye van. — Ellenkező esetben a kitöröltesítés helyesnek tekintendő. (166., 174. szám alatt.)

6. A névjegyzék kiigazítása iránti törvényes határidőben való beadása körüli mulasztás ment-ségéül nem szolgálhat, hogy a kérvényező mint hivatalnok hivatalát a névjegyzék összeállításá után foglalta el, miután a választói jogosultság a tisztviselő személyéhez s nem a hivatalához van kötve (173. sz. a.)

7. A felvételnek helye van, ha a felebbezéshez mellélt czégbejegyzéssel igazoltatik, mikép az illetők bizonyos kereskedői czég boltjai. (164. sz.)

8. A felvétel akkor is elrendelendő, ha a felebbezés mellett kimutatatik, miszerint az illető adózók ingatlanjuk után több adót fizetnek, mint a mennyi községükben a legkevesebb megtrótt 1/4 urbéri telek után van. (175. sz. a.)

9. A felszólalás helyesen utasítatik el, ha az nem az illető város vagy község előjáród-gához, hanem a közvetlenül a központi választmányhoz nyújtatik be. (180. sz. a.)

10. A választók névsorába való felvétel megtagadandó akkor is, ha az illető szintén az egyenes államadók közé tartozó löfgyver utáni adóját le nem fizette. (179. sz. a.)

NAPI HIREK.

Kolozsvár, 1877. nov. 26.

— Ö felsége a következő legfelsőbb kéziratot méltóztatott legkegyelmesebben kibocsátani: Kedves Tiszta Idősb gróf Károlyi István belső titkos tanácsosomnak Szent-István-rendem nagyszerű díjmentesen adományozom. Kelt Gödöllőn, 1877. évi november hó 18-án. Ferencz József, s. k. B. Wenckheim Béla, s. k.

— A m. kir. igazságügyminiszter Kovács Mihály hosszafutási kir. járásbíróági végrehajtót saját kérelmére a fogarasi kir. járásbíró-ság mellé helyezte át.

— A m. kir. pénzügyminiszter Réthy József volt kézirásrhelyi adóhivatali ellenőrt a temesvári kir. adófelügyelő mellé III.-ad oszt. szántisztító nevezte ki.

— A vallás- és közoktatásügyi m. kir. minister a dévai állami reálintézethez Könyg okleveles tanárjelöltet rendes tanárrá, Zerdahelyi Ödönt pedig a sz. udvarhelyi állami reálintézet helyettes tanárát nevezte ki.

— **Udvari vadászat.** Tegnapelőtt nagy hajszra volt Gödöllő körül; a király, királyné, a trónörökös és számos főúr, mindössze 50 személy alkotta a vadász társaságot. Róka vadászatra indultak; a komát felhajtották, de az ebeknek nem volt jó szimatjuk, s a róka elmenekült. Gr. Eszterházy, a master of the hounds, hogy a mulatságnak vége ne szakadjon, — az aladi pusztán szabadon eresztett egy készen tartott szarvast, mely neki is iramodott s a vadásztársaságot ugyan-csak kifárasztotta. Szépen ment, az ebek nyílkép üldözik s a paripákrol csorgott az izzadság. Egy széles árkot is átugrattak, hol némelyek visszamaradtak. A kitartóbbak tovább üldözik a kiszemelt áldozatot, Fothon keresztül, az a szőlőbhegyen, föl a „somlai” hegyre, mely lovakkal nyargalászva különös nehézségeket mutat, mind felmenet, mind a lejövetelnél. E hely előtt ismét többen maradtak el a társaságtól s megelégedtek azzal, hogy szemléljék a rohamosan fölfele száguldókat, kiknek száma egyre fogyott. A szűkülő szarvas ágas-bogas agancsát hátravetve kétségbeesett irammal futott s kifáradásához reményeket kötöttek, de ekkor hideg szél támadt, az ebek elvesztették a szimatot, összevissza futkostak s a szarvas nyom nélkül eltűnt. s a társaság Veresegyháznál főlhagyott az üldözéssel. — Ekkor 3/4-re volt délután; a társaság megszámlálta a kitartókat. A legfáradhatatlanabbak közt volt ö felsége a király, a királyné, a trónörökös, továbbá gr. Batthyány Elemér, gr. Szapáry Iván, gr. Kinszky, br. Üchritz, br. Duká. A vadászatot részt vett sir A. Bchnan az angol nagykövet is és br. Edelsheim-Gyulai nejevel. — Ma este a vadásztársaság közös ebédre jött össze a nemzeti kaszinóban.

— **A „M. P.”** vasárnapi számában a Krecsányi Sarolta asszony ellen rendezett és általunk is rosszatlántatásról szólva, azt állítja, hogy abbaa „egy pár nagy férfi” megbántott húsága akart elégtételt szerezni a művésznővel szemben, kik az ev. ref. kollegium gyermekei között keresetk vak eszközöket. Hogy mennyiben és kiknek szolgáltak vak eszközül a tüntetőt, ezt azok vannak hivatalra felderíteni, a kik részt vettek benne. Minthogy azonban a nyilvánosság terén tudunkkal csak a „Kelet” volt az, a mely Krecsányi asszony művészetét és az operetteket öcsérolta, a közönség között azon gyanu’ él, hogy a „M. P.” más két vádja, t. i. az ifjúság felbérlelése és a megbántott húság miatti boszu tisztán a „K.”-et illeti. Minthogy tovább tudomásunk van róla, hogy egy valakinek bizonyos összeg is ígértetett, ha a fittty rendezését a „Kelet” szerkesztőjére sítu, méltányosnak fogja találni a „M. P.” szerkesztője azon szives kérésünket, méltóztatassék, — ha azt kívánja, hogy lovagias embernek tartassék — kijelenteni, hogy ezen gyanusítás bennünket nem illet, vagy ha vele ellenkező szándéka volt, méltóztatassék megnevezni a kifitttytől rendezőjét és bővebb magyarázatát adni, a „megbántott húság” vádjának. Ezt a collegiális szívességet annyival is inkább kérhetjük a „M. P.” t. szerkesztőjétől, mert tudomásunk szerint névszerint ismeri a tüntetőket és biztos tudomása van arról is, hogy mennyiben illehet meg bennünket a „sértett húság” vádjával.

— **Szenkovics Gyula** ur lakásán tegnap este, vasárnap, érdekes zeneestély tanuja volt egy szűkebb körű, mintegy 50—60 személyből álló közönség. Szenkovics ur zongora-tanítványai, mind csupa növendék-lányka — között rendezett egy kis hangversenyt, így akarván bemutatni azok előhaladását az érdeklődő ismerősök és szűlők előtt. A gondolat már csak azért is helyes, mert oként a kezdőket könnyebb hozzá szoktatni a közönség előtti játszáshoz. A mi az előadásokat illeti: Szenkovics ur tanítványai igazolták, hogy jó zongoramester vezetés mellett még a kezdő zongorajátzó is szép eredményt tudhat felmutatni. Különbön az est hősnői között első helyet foglalt el a szép Bogdán Róza k. a., ki Chopin-től egy szép mazurkát adott elő csinosan, szabala-

tosan. Azután Szenkovics Ilona k. a. játssza el szintén szépen, szabatosan Beethoven Cismollsona-tájából a prestót. Játsszotta tovább Merza Giza és Ida (négykézre, Mendelssohntól). Bogdán Ilona k. a. (Schuberttől), Gajzsó Riza (Webertől), Ákoncz Nina (Beethoven-tól) stb. A közönség, melynek soraiban ott láttuk Brassait, Gegenbauert, Lászlóné urasszonyt, ezt a kitűnő zongorajátzó műkedvelőt stb., természetesen a kisasszonykák mindegyikét élénken megtapsolta; s azzal az óhajjal távozott, hogy Szenkovics ur ilyes helyes írása, szűkebb körű koncertekben többször is mutassa be tanítványai előhaladását.

— **E. Kovács Gyulának**, színházunk távozní készülő művésznének, jutalomjátékául szombaton (dec. 1-én) Shakspeare Othellója kerül színrre. Közönségünk sokkal inkább ismeri E. Kovácsnak Othellóját, mely méltó megtestesítése a nagy költő óriási alakjának, semhogy szükség volna, hogy arra külön is felhívjuk a figyelmet. Othelló pártatlanul áll a dráma-irodalomban, még talán Shakspeare alkotásai között is, az egy Hamletet és Leart kivéve; E. Kovács Gyulának szerepei között, mondhatni, szintén legelső magaslato áll a velenzei már örök-igaz alakja, melylyel ma magyar színpadon egyetlen, magyar tragikus Othellója sem állhatja meg a versenyt. Ez a két körülmény már magában kiváló jelentőségűvé fogja tenni a szombati estét. De tekintve azt, hogy derék művésztől ezuttal utoljára fogjuk látni e szép szerepét s ki tudja: a kolozsvári színpadon többé tán sohasem: valóban elmondhatjuk, hogy a decz. 1-én előadás minden tekintetben pártatlan lesz a kolozsvári színházlátogató közönség-re nézve.

— **Holnap** az „Erkölesi halott” („La morte civile”), Giacometti Pál érdekes drámája kerül színrre. E. Kovács Gyulának művészen szép szerepe van benne, mely egymaga megérdemli a megtekintést.

— **A kolozsvári iparműtörténelmi** tárlat rendező bizottsága tudatja mindazokkal, kik a decz. 2-ikán megnyitandó kiállításra a vidékről szándékoznak megjelenni, hogy a m. kellei vasut különös díjkezelménye folytán f. év december hó elsőjétől bezárólag ugyanazon hó végéig a négyzet által kiállított igazolvány mellett Kolozsvárra jövet és menet II. kocsiosztályban III. oszt. egész jegy és III. kocsiosztályban második osztályú féljegy váltása mellett utazhatnak. E végre azonban az illetőknek Békessy Károly kiállítás titkártól, illetőleg igazolványt kell kérniük, mit, ha egy 5 kros postabélyegget mellékelnek, bérmentett levélben mindenkinek megküld.

— **A kolozsvári iparműtörténelmi** kiállításra szakadatlanul érkeznek az összes erdélyi részekből a kiállítási tárgyak, úgy annyira, hogy most már sokkal nagyobb tért kell igénybe vennie a bizottságnak, mint a) hogy az előre tervelve volt s a redoutte melléktermeinek nagy részét is fel kell használnia. A tárgyak között igen számos rendkívüli feltűnést fog kelteni; ilyen lesz a többek között br. Bánffy Ádám urnak sajátkezűleg készített valóban egyszerű fafaragványai és porcellánfestmények. Ma állították fel a báró ur művészileg készített munkái: egy óriási remek művi pohárszekrény, egy más szekrény, egy gyönyörű kínai szekrény imitáció s a porcellán festések, s egy magukban egészen feldisznították a termek. Annak idején részletesen fogjuk ismertetni a kiállítás egyes tárgyait, de most már önmaguk jelnehetjük, hogy e tárlat egyetlen lesz az erdélyi részekben a maga nemében.

— **A kolozsvári iparműtörténelmi** tárlat belépti díja a négyzet választmányának újabb határozata szerint igen helyesen nem 20, hanem 30 kr. lesz.

— **Erős természetű** ember van városunkban vizsgálati fogásban, s ez nem más, mint Riewen Neuman, valódi nevén Schlichter-David, a ki a nagyváradi dolgozó házból megszökött és mest városunkban őriztik. Először felakasztotta magát börtönében, de levették, azután megszúrta magát, de meggyógyították, majd több napig mit sem evett, ebből is kigyógyult egy jóllakással, végre meg akart szólni, hanem székesében megölték. Elmondhatja magáról, hogy sok mindenfélén meggy kereszttől az utolsó ítéletig.

— **A marhavész**, mint a „Nemere” írja, Mikó-Ujfaluban egy marhán konstátáltatott, minek folytán a csik-szentmártoni szolgabírói járásban és központi járásban Csátvassz, Szent-Simon, Szent-Imre községeiben a szarvasmarhákak való közlekedést és a marhavészárokat Csikmegye alispánja betiltotta. — Lisznyón beteg lett 2 drb. llyelvalán 1 drb marha, de ezeknél a vész nem volt konstátálható. S.-Szt.-Györgyön újabb eset nem fordult elő.

— **Hymen.** Felszeghy József fiatal földbirtokos, Felszeghy Sámuel országgyűlési képviselő fia, a napokban tartá esküvőjét Zeyk Jan-ka kisasszonnyal, Zeyk Sándor erdő-szent-györgyi birtokos kedves leányával. Áldás e frigyre!

— **Udvarhely megye** területén a roncsoló torokból F.-Sófalva és Zetelaka községekben járványosan uralkodik, s különösen az előbbi helyen már 67 áldozatot ragadott el.

— **Halálozás.** Imre Mihály illyefalvi nyugalmazott kántor és néptanító, a néptanító Nestora, folyó hó 15-én bevégezte pályafutását. Az a matricula, írja a „Nemere”, melybe Imre Mihály kereszteltetése van bejegyezve, valószínűleg elve-

zett; — de azt hiteles adatok alapján tudjuk, hogy 1813-ban, tehát elézött 64 évvel választotta meg dálnoki iskolatanítónak, miután tanulmányait, gymnasiumi, jogi és theologiai tanfolyamot, a székely-udvarhelyi ref. főtanodában elvégezte. 1816. máj. 24-én az illyefalvi ev. ref. egyház hívta meg énekvezérnek és iskolatanítónak — Ezen hivatalát 1869. végoig példás szakképzettséggel, pontossággal viselte; tehát 56 évig volt tényleges szolgálatban álló néptanító. — 1869-ben az illyefalvi ref. egyház hívei kegyeletes tisztelettel helyezték jól megérdemelt tisztesség nyugalmába lakás és fölvezetés élvezésével. 1869. február 21-én a Ferencz József-rend koronás ezüst érdemkeresztjével díszítettett föl. Midőn b. Eötvös kultuszminiszternek — mellén ez érdemkereszt — megköszönte a kitüntetés, a nagy Eötvös azt mondá: „Ö felsége alig tűzethette volna ez érdemjelt érdemesebb mellre, mint az önére; ott jó helyen van. Viselje sokáig egészséggel!”

— **Vastag György**, e jó hírű művésztünk, ki különösen mint arcképfestő igen keresett, közelebb több oldalról igen megtisztelő megrendeléseket kapott. A magyar földhitelezést a közelebb elhunyt gróf Károlyi György életnagyságu képének festésével bízta meg a művészt; továbbá a kereskedelmi kamara báró Kochmeister Frigyes arcképét rendelte meg nála, a Lloyd-társulatfrésztére pedig Vecsey Sándor nem rége elhunyt városi képviselő s az illető társulat volt elnökének arcképét festi.

— **Klapka kiáltványa** a magyar nemzethez. A berlini lapok a következő táviratot közlik: „Havas ügynökségének konstantinápolyi távirata szerint Klapka tábornok a magyar nemzethez kiáltványt intézend, melyben felszólítja polgártársait, hogy Törökországnak oly nyugtalanító katonai helyzetével szemben minden törvényes eszközzel kényszerítsék a kormányt kilépni passzív magatartásából, mert különben a történet Magyarországnak nem ezredéves jubileumát, de öngyilkosságát fogja feljegyezni.”

— **Mármaroszigeten** ma akasztanak egy borzadalmat gyújtogatót. Az illető nem kapott kegyelmet.

— **A fekete himlő**, járvány alakjában lépett fel Temesváron. Idáig öt esetet konstátáltak, mely a város intelligensőbb osztályában tette a családtagokat betegékké.

— **A háborúról** egy bécsi lapban orosz adatok nyomán a következő érdekes összeállítás olvassuk: Az oroszok vesztesége nov. közepéig 67,303 ember, köztőlük 14 tábornok, 1 császári herceg, 4 herceg a Rurik-házból, 1 perzsa herceg, 6 orosz herceg, 12 gruzini herceg, 16 gróf és 21 báró. A török foglyok száma mintegy 44,000, köztőlük 16 pasa, 500 tiszt, 701 löveg; az oroszok diadaljelvényeit 200 zászló, 2 monitor és 4 gőzös képezi. Az oroszok hadiasskájának 6000 és 10 ezer ember között áll. A török foglyok között a többek között br. Bánffy Ádám urnak sajátkezűleg készített valóban egyszerű fafaragványai és porcellánfestmények. Ma állították fel a báró ur művészileg készített munkái: egy óriási remek művi pohárszekrény, egy más szekrény, egy gyönyörű kínai szekrény imitáció s a porcellán festések, s egy magukban egészen feldisznították a termek. Annak idején részletesen fogjuk ismertetni a kiállítás egyes tárgyait, de most már önmaguk jelnehetjük, hogy e tárlat egyetlen lesz az erdélyi részekben a maga nemében.

— **A pápa egészségi** állapotáról ismét aggasztó hírek járnak. A hivatalos táviró is tudat annyit, hogy IX. Pius betegség következtében elhalasztotta a nov. 22-ikére kitűzött kihallgatást. Ezen hivatalos jelentésen kívül magántáviratok azt tudatják, hogy helyzete valóban aggasztó: feje reszelket, beszéde érthetetlen. Ezért Simeoni bíbornok társait fontos tanácskozássra hívta össze. Azt hiszik, hogy a kormányzat tanács alakításáról van szó.

— **A muszka civilizátor** hódít Szerbiában. A szerb oktatási miniszter ugyanis elrendelte, hogy az orosz nyelv kötelezett tantárgy legyen a gymnasiumokban. Az egyetem egyik tanteremét pedig, mely nagy a tudományoknak, kápolnává alakították át, melyben a fejedelemső orosz istentiszteletet fog hallgatni.

— **A Rajna** meg van mérgezve. Mult hétfőn Mühlhofenell szemben a Rajnára egy gőzhaj süllyedt el, mely 2500 mázsa arzénnal volt terhelve. A düsselföldi hatóság hírdeményt tett közbe, melyben a lakosságot óvja, hogy a folyam vizéből igyék vagy a házi marhát itassa. Attól tartanak, hogy a városi vízvezeték vize is arzénnal telt.

— **A bécsi acad.** „magyar olvasó- és társaskör” alapítói közé a legutóbbi kimutatás óta beléptek: Schopper György rosznyói püspök s Zalka János győri püspök ö méltóságuk 50—50 forinttal; továbbá mint pártoló tagok Szabó Imre szombathelyi püspök ö méltósága 10 forinttal, Sváb Károly orszgy. képviselő ur 5 forinttal. Midőn ezuttal a kör bizottsága a neves adakozóknak legmélyebb köszönetét nyilvánítja, jól esik továbbra is azon reményben élnie, hogy hazánk tehetősebbjei nem fogják jövőre sem megtagadni hathatós támogatásaikat azon egyetlőtől, mely idegen földön tisztán hazafiai s önmivelődési célokból alakulva, a bécsi főtanodák tekintélyes száma magyar hallgatóinak — hivatás utáni törekvéseik között — társas s szellemi központul szolgálai van hivatala. A november hó 17-én megtartott rendes közgyűlésen megválasztottak: Andrassy Tivadar gr. jogh. elnöknek, Antony István műgy. h. alelnöknek, Weitzenfeld Samu I.-ső jegyzőnek, Krécsy Béla műgy. h. II.-od jegyzőnek, Braun Lajos orvosn. pénztárnoknak, Bierbauer Győző or-

vosn. házagnak. A kör helyisége: I. Teinfaltstrasse n. 6. A tagok száma 200. Bécsi akad. magyar olvasó- és társaskör: Antony István, alelnök. Weitzenfeld Samu, jegyző.

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Bérlet 56-ik szám. Kolozsvárt, kedden november 27-én 1877.

másodsor:

Az erkölesi halott

(La morte civile.)

Dráma 4 felv. írta *Giacometti Pál*, fordította Deréki A. Átdolgozta és színrre alkalmazta: *E. Kovács Gyula*.

S Z E M É L Y E K :

Konrad (58 éves) — E. Kovács Gyula.
Palmieri Arrigo orvos (36 éves) — Szentgyörgyi.
Monsieur Ruvo (50 éves) — Ditrői Mór.
Don Fernando (34 éves) — Krasznai.
Gaët no (40 éves) — Török Károly.
Rózsalia (33 éves) — E. Kovács Gy. né.
Emma (15 éves) — Ditrőné E. M.
Agatha (45 éves) — Körösiné.

Történethely Olaszország.

Kezdeté pontban 7 órakor.

KÖZGAZDASÁG.

Az új orosz kölcsönről a berlini Nat. Ztgban Wagner Adolf első rendű német közgazdasági író nem igen kedvezően nyilatkozik. Mindenek előtt kiemeli azon körülményt, hogy azon czári ukáz, mely a pénzügyministert a kölcsön felvételére fölhatalmazza, még június 7-én kelt. Ugy látszik a hadjárat kedvezőtlen folyamam miatt halasztották el a kölcsön felvételét, mi nagy baj Oroszországra, mert időközben 250 millió rubellel kellett a papírpénz forgalmát szaporítani.

Wagner a most felvett kölcsön ellen főleg két kifogást emel. Először a kölcsön sokkal csekélyebb, semhogy az orosz pénzügyi szükségleteket hosszabb időre fedezné; másodsor pedig olyalakban vétetik az föl, hogy az orosz államra és népre tartósan roppant nagy terheket ró. A kölcsön névértéke 307 1/2 millió márká; a kibocsátási árfolyam 76 1/2 % s így tényleg csak 235 millió márká, vagyis 115 millió orosz papírpénz, illetőleg aranyban csak 73 millió rubel fog a kincstárba folyni.

A következő consortium azonban már 18 millió arany rubel előleget adott, s az orosz kormány tényleg még csak 55 millió arany rubelt kap, mely összeg három részletben 1878. jan. 24-ig befizetendő. A kamatozás azonban már jan. 1-én kezdődött. E kamat s a provisiók levonásával a kormánynak aranyban tényleg csak 50 millió rubel maradt. Ez összeg pedig már januárig sem fogja az orosz állam roppant szükségleteit fedezni. Azért ez a kölcsön Oroszországtól további nagy külföldi kölcsönöknek csak bevezetését képezi.

A mi a kölcsön alakját illeti, az a lehető legterheesebb. Az 5 %-os kölcsön 27 1/2 árfolyamon bocsátta ki ugy, hogy az a provisió nélkül 9.53 %-ba kerül. Ezenkívül a kölcsön 37 év alatt alprái visszafizetendő, mely czélra évenként a névérték 1 %-a s a már törlesztett kötvények kamata fordítatik. Mindeneket összevéve Oroszország 37 éven át tényleg 7.84 %-ot fog a kölcsönért fizetni.

Piaczok árai.

— **Kolozsvár** piaci árai 1877. nov. 8-ról, egy hectoliter tisztabuza 8 frt 70 kr, rozs 5 frt 60 kr, elegybuza 8 frt — kr, zab 3 frt — kr, 100 kilo széna kötve 2 frt — kr, alomszalma 1 frt 40 kr. zsupszalma 2 frt 30 kr, egy köbméter fa usztatott 2 frt 80 kr, 1 kilogramm fagygyugyertya 10 frt 68 kr, marhahús 38 kr, konyhaliszt 16 kr, rizs 28 kr, 1 liter gyöngykása 24 kr, borsó 14 kr, lencse 16 kr, paszuly 8 kr, köles 14 kr, egy hectol. burgonya 3 frt 25 kr. klgr. kósa 9 kr, disznózsír frt — 78 kr, bors — frt 76 kr, hagyma 14 kr, fokhagyma 38 kr.

— **A n.-enyedi** piacz árai 1877. nov. hó 8-ról. 1 hectoliter tisztabuza 9 frt 50 kr, rozs 6 frt — kr, törökbuza 5 frt 50 kr elegybuza 7 frt 50 kr, zab 1 frt 45 kr, árpa — frt — kr, 100 kilogramm széna kötve 2 frt 40 kr, kötetlen 2 frt 30 kr, alomszalma — frt 70 kr zsupszalma — frt 80 kr, egy köbméter fa kemény 2 frt 35 kr, fagygyugyertya 68 kr, egy klgr. marhahús 36 kr, konyhaliszt 22 kr, rizs 40 kr, egy liter gyöngykása 30 kr, borsó 12 kr, lencse 15 kr, paszuly 7 kr, köles 21 kr, pohánka — kr, egy hectoliter burgonya 3 frt — kr.

— **Deési** piacz árjegyzéke: nov. 20-ról. Egy hectoliter Tisztabuza 7 frt 20 kr, elegybuza 6 frt 60 kr, rozs 5 frt 40 kr, zab 2 frt 10 kr, 100 klgr. széna 2 frt, 30 kr, alomszalma 1 frt — kr, zsupszalma 2 frt, — méter fa 2 frt, egy klgr. marhahús 30 kr, konyhaliszt 16 kr, egy liter borsó 14 kr, lencse 20 kr, paszuly 6 kr,

köles 18 kr, egy hectoliter burgonya 2 frt 70 kr, egy klgr. disznózsír 90 kr, hagyma 6 kr. fokhagyma 30 kr.

— **M.-Vásárhely** piaczárai nov. 22-ről, 1877. egy hectoliter Tisztabuza 8 frt — kr, rozs 6 frt — kr, elegybuza 6 frt 55 kr, zab 2 frt 40 kr, 100 kgr. széna 3 frt — kr. alomszalma 1 frt — kr, zsupszalma 2 frt, — egy köbméter fa nem usztatott 3 frt 50 kr, usztatott 2 frt 80 kr, egy kgr. fagygyugyertya 68 frt 60 kr. nyújtott — frt 50 kr, marhahús 34 kr, konyhaliszt 16 kr, Rizs 32 kr, 1 liter gyöngykása 28 kr. borsó 16 kr, lencse 16 kr, paszuly 14 kr, köles 16 kr, egy hectol. burgonya 3 frt 50 kr, 100 kgr. savanyu káposzta — frt — kr, egy kgr. só 9 kr. disznózsír 1 frt 90 kr, szinzsír 1 frt fok kr, bors 1 frt — kr, hagyma 16 kr, — hagyma 30 kr.

— **Besztercezi** piaczí árjegyzék 1877. nov. 20-ról: 1 hectoliter tisztabuza 7 frt. — kr, elegybuza 6 frt — kr, rozs 6 frt 50 kr, zab 2 frt 50 kr, törökbuza 6 frt — kr, paszuly 20 kr, pityóka 2 frt — kr, 1 liter borsó 12 kr, kilogram marhahús 28 kr, 100 kgr. széna 3 frt — kr, 1 kalangya zsupszalma 1 frt 50 kr alomszalma 1 frt 75 kr, egy köb méter kemény tűzifa 3 frt 20 kr, rizs 36 kr, gyöngykása 25 kr, lencse 14 kr, köles 18 kr, kósa 9 kr, disznózsír 1 frt — kr, szinzsír 70 kr, bors 1 frt 4 kr, hagyma 5 kr, fokhagyma 10 kr.

— **Szamosújvári** piaczí árai 1877. nov. 12-én — Egy hectoliter tisztabuza 8 frt 60 kr, egy hectoliter elegybuza 6 frt — kr, egy hectoliter rozs 5 frt 20 kr, egy hectoliter törökbuza 5 frt 80 kr, egy hectoliter zab 2 frt 60 kr, 100 kilogramm széna kötve 3 frt 40 kr, 100 kilogramm széna kötetlen 3 frt 40 kr, 100 kilogram alomszalma — frt 70 kr, 100 kilogramm zsupszalma — frt 70 kr, egy köbméter fa usztatott 4 frt — kr, egy köbméter fa száraz 4 frt — kr, egy kilogram marhahús 30 kr, egy kilogram disznózsír frt 80 kr, egy hectoliter pityóka 3 frt 20 kr, egy liter borsó 15 kr, egy liter lencse 15 kr, egy liter paszuly 15 kr, egy kilogram konyhaliszt 21 kr, egy kilogram hagyma 20 kr, egy kilogramm fokhagyma 30 kr.

A „KELET” magán-táviratai.

Délben érkeztek.

Feladatott **Budapest** nov. 26. 10 ó. 10 p. d. e. Érkézt Kolozsvárra nov. 26. 11 ó. 28 p. d. e.

Anglia nagyban fegyverkezik, nyomatókat akar adni Derbynek Goresakoffhoz intézendő sürgönyének, mely Armenia iránt intéztetik, de csak Erzerum eleste után.

Romániában orosz röpiratok terjesztetnek, melyben az áll, hogy a moszkvai szö nem köti a czárt, most már hódítani is kell.

Az olasz követséghez azon hír jött ma, hogy a pápa a mai napot nem éli túl.

Mac-Mahon felszólítandja a senatust a kamara feloszlatására.

Távirati tudósítás

a budapesti árutőzsde hivatalos árjegyzeteiről november 24-ről.

Gabona	F a j	Ára 100 klgr.	
		től	ig
		frt kr	frt kr
Buza	bánsági tiszavidéki	10 35	11 30
	pestvidéki	10 70	11 60
	fehértómezei	10 35	10 85
	bácskai	10 60	11 60
Rozs	magyar	7 40	7 70
Árpa	takarmány malátá	7 25	7 40
	magyar	7 90	8 90
Zab	magyar	6 50	6 65
Tengeri	bánsági	7 70	7 75
	mánsmeti	7 65	7 70
Repce	káposzta	—	—
	bánsági	—	—
Köles	magyar	6 75	7 —
Szőlő (Uszadék)	buza	10 90	10 95
	roz	10 75	10 80
	teng.	7 17	7 22
	repce	—	—
(ny.) zesz	bánsági Jul. Aug. szállit.	—	—
	100 liter száalékként.	37 1/2	37 1/2

Távirati tudósítás a bécsi főzsdéről.

November 24-én 5% Metaliques 63.65 frt. Kamat — 5% Nemzeti kölcsön 67.15 frt. Aranyárak 112.60. 1860 ki államkölcsön 74. 65 Bankrésznvények 812.—. Hitelezésnyek 209.40. London 118.50. Ezüst 106.20. Cs. kir. arany 5.65.—. Napoleon'd'or 9.51 — 100 mark német értékű 58.60.

Urbéri kötvények: Magyarországi 78.75 Temesi 77.60. Erdélyi 76.40. Horvátországi 85.—.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Békessy Károly.

